

ЧРЕЗ

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН

СЪВЕТ

ДО

МИНИСТЪРА

НА ПРАВОСЪДИЕТО

ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

На 19.06.2015 г., в гр. Пловдив, участвахте в обсъждане на предложенията за промени в Конституцията на Република България и в Закона за съдебната власт. Обсъждането е организирано от председателя на Върховния касационен съд, съобразно решение на Висшия съдебен съвет. Проведено е в Съдебната палата и на него са присъствали съдии от апелативния район, включващ областите Пловдив, Пазарджик, Стара Загора, Смолян, Кърджали и Хасково.

На 22.06.2015 г., в предаването „Денят започва“ /Българска национална телевизия/ заявихте, че някои от изказванията на това обсъждане са били „КАТО НА ПАРТИЙНО СЪБРАНИЕ В СЕВЕРНА КОРЕЯ“.

Предлагаме Ви по подходящ начин да поднесете извиненията си на съдиите, участвали в обсъждането.

ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ:

Димитър Узунов -
Николай Конарев -
Зсен Тодоров -
Мария Казманова -
Елка Атанасова -

М. Карпов М.К.

С.В. Петров С.В.

М. Серов М.С.

Левина Елена Л.В.

Н. Ковалев - Н. (с годами, когда уже уходит в БС)

Татьяна Торопова Т.Т.

Мирон Угола М.У.

С.В. Харченко С.В.

Лотухин Александр Л.А.

Георгий Ковалев Г.К.

Роман Бобов Р.Б.

Заменила Ковалев З.К.

Роман Георгиев Р.Г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

гр. Пловдив, бул. "Шести септември" № 167, тел. 032/656 101; тел./fax 032/656 104

e-mail: pvapelsad@dir.bg; web site: www.apelsad-pd.bg

СТАНОВИЩЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

На 19.06.2015 г., в зала № 1 на Апелативен съд – Пловдив, беше проведена среща – дискусия на съдии от Апелативен район Пловдив за обсъждане на предложенията за изменение на Закона за съдебната власт.

На 21.06.2015 г. в електронното издание на списание „Правен свят“ беше публикувана статия с надзаглавие „На дискусията по промените в ЗСВ в Пловдив“, заглавие „По-големите правомощия на общите събрания щели да скарат съдиите“ и подзаглавие „На срещата говорели предимно председатели, които критикували ограничаването на броя на мандатите“. Изнесеното в статията представлява непълен и некоректен преразказ на проведената дискусия. Възприетият от авторите избирателен подход да цитират части от направените изказвания и то само на председатели и на заместник – председатели на съдилища, променя коренно техния смисъл. Само на административни ръководители са приписани изказвания, направени от други съдии, участници в дискусията.

Искам да припомня, че срещата беше организирана по инициатива на Върховния касационен съд и Министерство на правосъдието. На нея присъстваха Председателят на Върховния касационен съд г - н Лозан Панов, членовете на Висшия съдебен съвет г – жа Юлияна Колева, г- жа Галя Георгиева и г – н Димитър Узунов, министърът на правосъдието г - н Христо Иванов, заместник – министър на правосъдието г – н Петко Петков.

За срещата бяха информирани и в нея участваха съдии от всички общо 34 съдилища в Апелативен район Пловдив, които пожелаха това.

Провеждането на срещата беше оповестено на медиите и техните представители имаха възможност да присъстват, както на откриването, така и по време на цялото обсъждане.

С оглед избягването на всякакви минали, настоящи или бъдещи интерпретации на съдържанието на направените изказвания и на дебат, който се основава на непълна или некоректна информация, приложено изпращам Ви копие от стенографския протокол на срещата. Същият е публикуван в сайта на Апелативен съд Пловдив и на всички окръжни и районни съдилища в неговия район.

23.06.2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН
СЪД ПЛОВДИВ:
/МАГДАЛИНА ИВАНОВА/

ПРОТОКОЛ

Дискусия по предложенията за изменение на ЗСВ

Днес, 19.06.2015 г., в зала № 1 на Апелативен съд гр. Пловдив, се проведе дискусия по предложенията за изменение на Закона за съдебната власт.

Присъстваха: Председателят на ВКС – Лозан Панов, членовете на ВСС Галя Георгиева, Юлиана Колева, Димитър Узунов, министърът на правосъдието – Христо Иванов, зам. - министърът на правосъдието – Петко Петков, председателят на Апелативен съд Пловдив – Магдалина Иванова, както и съдии от всички общо 34 съдилища в Пловдивския апелативен район.

Събранието започна в 14:30 часа.

Г-ЖА МАГДАЛИНА ИВАНОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Добър ден, колеги! Добре дошли на днешната среща-дискусия по предложенията за изменение на ЗСВ. На нея присъстват съдии от всички съдилища в района на Пловдивския апелативен съд: съдии от Апелативен съд Пловдив, съдиите от 6-те окръжни съдилища в Апелативния район – Пловдив, Стара Загора, Пазарджик, Хасково, Смолян и Кърджали, и още 27 районни съдилища. Позволете ми от Ваше и мое име да кажа „Добре дошли“ на нашите гости: на Председателя на ВКС г-н Лозан Панов; на членовете на ВСС – г-жа Галя Георгиева, г-жа Юлиана Колева и г-н Димитър Узунов, на министъра на правосъдието – г-н Христо Иванов и заместник-министъра на правосъдието – г-н Петко Петков. Аз Ви благодаря, че отделихте днешния петъчен следобед за тази дискусия, която е важна. Съдейки по броя на присъстващите, мога да отбележа, че срещата е важна и за всички Вас и, за да не Ви отегчавам и за да остане време за дебати и

ползотворна дискусия, давам думата на г-н Лозан Панов. Само преди това да Ви кажа още нещо. Всички сте получили анкетни листове, подготвени от г-жа Юлиана Колева – председател на Правната комисия към Висшия съдебен съвет, които трябва да бъдат попълнени и предадени след края на дискусията на нашите служители. Благодаря за вниманието!

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

Ще си позволя да стана.

Уважаеми господин министър, заместник-министър, членове на ВСС и колеги! Благодаря за отделеното време за тази дискусия. Това е първата дискусия относно изменение на ЗСВ. Ще започна с това, че реформата няма как да се състои без законодателни изменения и без взаимодействието на изпълнителната и съдебната власт. Предстоят поредица от други срещи в София, Бургас, Варна и Велико Търново. Първата е тук. Благодаря за отделеното време, защото е важно това, което сметете, че трябва да кажете и трябва да се промени. Това е дискусията, това е идеята, а добрите идеи трябва да се реализират. Затова Ви приканвам – недейте да мълчите. Това е дискусия, в която да се обсъдят проблемите. Задава ми се въпросът „Ще бъдем ли чути?“ Това, което Вие кажете, ще бъде анализирано. Министърът е диалогичен и ще бъдат обобщени Вашите мнения, за да се получи важното развитие в реформата на съдебната система. Във ВКС породиха дискусия много от предложените институти, дискутират се тези въпроси за постоянните комисии, като също се провеждат и Общи събрания на много теми. Тук са колеги на ниво Районен, Окръжен и Апелативен съд. Съзнавам, че Законът за съдебната власт няма отношение към бързината на правораздаването, но искаме да чуем Вашите аргументи, познания и мнение към промените. А дали ще бъдем чути? – ще бъдем, сигурен съм в това. Нашето присъствие е за това. Само ще Ви помоля – нека да не става говорилня, а да се изслушваме. Това бих искал да кажа. С това ще започна. Предлагам да не скачаме от тема на тема, а да довършваме дискусията към един въпрос и тогава да преминаваме към друг. Благодаря Ви!

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ – МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО:

Благодаря за гостоприемството, благодаря за проявения интерес към темата. Извинявам се за закъснението заради ремонтите по автомагистралата. На първо място искам да отбележа, че законопроекът,

който имате заедно с пакета от предложения, са отправна точка за дискусия. Ние заедно ще обиколим всички апелативни райони. Дискусията ще продължи, докато има какво да се каже. Моето намерение е не просто сега да мина през тези 6 срещи, а да има време да осмислим някои неща. Нормативният срок от две седмици е минал, но трябва да се осмисли и формира мнението. Централният въпрос е начинът, по който се управлява съдебната власт. В този смисъл ще бъде важно да чуем Вашата гледна точка. Има и теми, които не са предмет на тези законопроекти – натовареност, състояние на сградния фонд, процедурни правила и т.н., но това не означава, че другите теми не са приоритет за нас. Искам да ви убедя, че ВСС взима присърце всички тези въпроси. И аз се надявам да можем да отговорим на тези въпроси. Има много неща, които трябва да се променят в НПК и ГПК. В разговорите с господин Панов и господин Цацаров сме отправили покана да дойдат заявки за областите, където трябва да се направят промени и да пристъпим към работа по тях. Топката сега е в полето на съдебната власт, но ние сме готови да подкрепим всички усилия в тази посока. Централните въпроси са за управлението и искам да привлека вниманието Ви за Вашето мнение за съдийското самоуправление, което е централен приоритет на стратегията. Политическата оценка, от която изхожда изпълнителната и законодателната власт е, че начинът, по който следва да се върви към повече доверие в магистратската и съдебната общност, това е, че в съдебната власт трябва да има повече доверие, че сама може да реши своите проблеми. Искам да чуя варианти за участие в тези форми, разделение на правомощията на председателите на съдилищата, участие в общи събрания. Важно е да чуем каква е Вашата готовност за това, в каква степен е приемливо това разделение, да не се откажем от идеята за съдийско самоуправление. Съдебната система има ресурси да реши проблемите, които стоят пред нея. Искане ми се да решим как точно да стане това. След като минем през тези дискусии, ще оформим проект, който пак ще бъде обсъден. Нека да изпълним със съдържание диалога, да чуем мнението Ви и ще оформим публичен проект. Благодаря за вниманието!

**Г-ЖА МАГДАЛИНА ИВАНОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ПЛОВДИВ:**

Колеги, откривам дискусията за изразяване на мнения и становища по Проекта за изменение на Закона за съдебната власт. Искам да уточня,

че има две секретарки с подвижни микрофони, които ще бъдат давани на желаещите, за да се чуваме добре. Ще помоля всеки, който се изказва, да съобщава имената си, длъжността и съда, който представлява. С оглед на задължението да изготвим обобщено становище на мненията, в залата има и двама съдебни служители, които стенографират, за да бъдат отразени правилно Вашите становища, които очакваме да чуем.

Г-Н ИГНАТ КОЛЧЕВ – ЗАМ. - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД СМОЛЯН:

Уважаеми господин председател на ВКС, членове на ВСС, господин министър и зам.-министър, колеги! В началото ще кажа, че трябва да се създаде правна комисия за програмата на така изготвения проект на Министерство на правосъдието. По този начин програма отразява знанията на програмистите. Ако сте с добри намерения наистина, моля да се вслушате в някои недомислици в текстовете, което говори за непознаване на системата и недобросъвестност. Първо, ще обърна внимание на текста на чл. 9, ал. 1 – „разпределението на делата се извършва по случаен избор, чрез електронно устройство и информационна схема, приета от съответната колегия на Висшия съдебен съвет по реда на постъпването им“. Искам да кажа, че този текст е ясен само на автора. Приемам, че се касае за информационната система, точно информационните стандарти да бъдат определени от ВСС, като същевременно продуктът трябва да се интегрира в системите. Този продукт би могъл да бъде използван за целите на статистиката. Но е ясно, че не е фискално устройство. Според мен не са необходими електронни устройства и това няма да е ефикасно.

По-нататък. По отношение на текста относно провеждане на общото събрание на съдиите – в чл. 79, ал. 2 се създава нова т. 2 за правомощията на това общо събрание. А именно „Общото събрание одобрява предложенията на председателя на съда за назначаване на негови заместници измежду съдиите от съответния съд“. Първо, искам да отбележа, че председателят на съответния съд кандидатства на конкурс с концепция и следва сам да избере своите заместници, тъй като той носи отговорността за реализацията на концепцията си и подлежи на атестация. Не разбирам общата идея, освен че това е препоръка на Европа. Според мен, председателят трябва да има това право да си избира заместниците, а не да е ограничен от решението на общото събрание. Имам забележка

към текста относно предоставените права на общото събрание, при наличие на 1/3 от състава му да може да приема решения, които са прерогатив на председателя. За тези решения кой ще отговаря? Няма да е председателят. И те биха могли да бъдат в пълно противоречие със стратегията на председателя за управлението на съда. Да не изключваме възможността няколко човека да диктуват положението, така че програмата на административния ръководител да не бъде реализирана. Сметнете 1/3 колко са и става страшно. Как административният ръководител ще реализира програмата си? Относно определяне на етичните правила за съдебните заседатели, записани в т. 6 на чл. 79, е хубаво същите да се унифицират, защото в един съдебен окръг е едно, в друг – друго. В никакъв случай не мисля, че това е работа на общото събрание да ги определя.

Относно функциите на председателя на окръжния съд, разписани в чл. 86, ал. 1, т. 8 – „председателства съдебни състави от всички отделения, когато има отделения, при спазване на принципа на случайния подбор при разпределението на делата“. Тя съществуваше и за председателите на районните и апелативните съдилища. Тази разпоредба я имаше и преди и не се спазва. За какво ни трябва да хвърлим един наказателен съдия да влезе в едно гражданско дело и двама адвокати да му гледат сеира и защо лично председателят да е в мое дело? Това по-добро правосъдие ли е? Категорично не е необходимо да дадем възможност да стават тези неща. Предлагам тази норма да не намери място. Председателят си има заместници. От тях получава информация какво се случва в отделенията. Относно т. 11 на чл. 86, ал. 1 – „командирова съдиите, определени от общото събрание, при условията на чл. 81, както и държавни съдебни изпълнители и съдии по вписванията в района на окръжния съд при условията на чл. 274 и 290“. Знаем защо този текст съществува. При нормативна хипотеза за дългосрочно командироване да взема становище в съдилищата, където има един, двама съдии и, според мен, не е необходимо това да става от общото събрание. Това е несериозно. Съдиите работят, за да правораздават, а не да заседават като общо събрание, което решава аз да гледам, примерно гражданско дело и т.н.

Не е ясно за председателя на съда и неговите заместници за ограничаването им в два мандата да бъдат заместник - председатели, а също и ограничаването на мандата на председателите. Това са неща за големите съдилища, респективно за София. В страната, в малките

съдилища, например, до преди няколко месеца в Маданския районен съд, където имаше един съдия, председателят изпълняваше функциите и на съдия. След три месеца мандатът му изтича и не може да продължи да бъде председател, но няма и желаещи. На председателя на Районен съд Златоград ще му изтече мандатът, но няма и никой желаещ, защото младшата съдийка, която отиде там да работи и стоеше на куфарите си, за да тръгне за Благоевград, не желае. Защо да бъдат председателите избирани само за един мандат? За София това може да е решение, но в страната не е така. Кому е нужно да бъде само един мандат? За зам.-председателите е логично същото, но не искам по този въпрос да говоря, тъй като съм заместник-председател на Окръжен съд Смолян и за да не каже някой „той брани личен интерес“. Те започват мандата си при един председател и продължават при друг председател, ако е съгласен, подкрепя ги и после мандатът ти свършва. Това решение спрямо заместниците беше прието по-рано и отменено, като неудачно. Защо отново възпроизвеждаме нещо неработещо?

Чл. 169, ал. 3, т. 2 - за избора на председатели на ОС. Това касае и другите съдилища. Можете ли да си представите нещо? Как колегата от Стара Загора ще познава съдия Прахова, примерно. И ако искам тя да не стане председател на Смолянския съд? Това е крайно неудачно. Как ще се съберат и доближат познанията и концепциите си хора, които не се познават. Какви впечатления имаш от работата на човек, когото не си виждал. Те няма да се сработят, защото не се познават добре. Пак повтарям, това е крайно неудачно. Тази норма няма да сработи, защото колегите не се познават. Същото се отнася и за общото събрание на съдиите от висшестоящия съд, но това беше вече предлагано в предишен закон и е отменено. Моля помислете върху това. Благодаря!

Г-Н ИВАН КАЛИБАЦЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Уважаеми колеги, започвам темата за председателите и техните права и ще допълня някои неща. Самоуправлението в съда е много сериозна тема и принципът за демокрация изисква такова нещо. Ние, като ръководители /говоря за себе си като такъв/, а и хората, с които контактувам и комуникирам, в никакъв случай не се смятам за авторитарен ръководител. Ние сме свързани с мнението на колегите и това всъщност трябва да е полезно за всички съдии, за да си вършим работата като такива. Предоставянето на по-големи права в работата на общите събрания на съдилищата биха създали някои противоречия.

Представете си общото събрание с разпределение между съдиите на 26 граждански съдии и 20 наказателни съдии. При това разпределение, например, гражданските съдии решават да увеличават бройката си и те имат достатъчно гласове, за да го направят. По този начин се създават групи, съдийски партии и това ще доведе до разделение между съдиите. Имаме един ръководител, който отговаря за общата администрация и управлението на съда. Този човек се явява на конкурс Всеки желаещ си подава документите, изготвя концепция, защитава я пред ВСС и, ако неговите идеи бъдат приети за правилни, получава доверие. Той си избира екип и прави всичко възможно неговите идеи да бъдат реализирани. Какво значи колективно да го подкрепят? Ограничаването на правомощията на председателя ще направи от него едно лице като форма на визуален контакт. Това означава, че той се явява като лице – форма на визуален контакт, като юридическо лице, което представлява съда. Но всички останали възможности изчезват. Важно е да се отбележи, че желанието да бъде ограничен председателят ще доведе до огромни грешки и правомощия на съдебния администратор – чл. 357, ал. 7. Проблемът на тези разширени правомощия на съдебния администратор е в колизия с останалите закони. Възниква сериозно въпросът по отношение на функцията му на работодател. По принцип председателят назначава съдебния администратор, след провеждане на конкурс. Говоря за Районен съд Пловдив. Той представлява съда. По отношение на функциите му и назначението на служители, представлява съда. Като се изземат функциите на председателя, тогава може да няма председател. Идеята за самоуправление е водеща, но по този начин, както е написано, е необходимо да има само общо събрание на съответния съд и съдебен администратор без председател. Той не е достатъчно ръководител, за да отговаря за дейността на общото събрание с мнение и общото събрание може да вземе решения, без значение дали са правилни или не. Могат да бъдат взети на практика всякакви решения. Какъв е смисълът тогава от конкурси? И смятате ли, че съдиите се интересуват от това как се формира бюджетът на съда, как се стига до закупуване на нова техника, нови бюра, за битовите проблеми и т.н., а относно работата на администратора никой не се интересува. Магистратите се интересуват да могат да си разгледат делата, да им бъде осигурена техника, секретари, деловодители и съответно бързина на правораздаването. С разделението съдебният администратор да назначава и освобождава от длъжност съдебни служители смесваме категориите работодател с функциите на друго лице.

Смесването на функциите не е разпределение. Може би е допусната някаква неточност. На председателя се вменява да организира работата на съдебните заседатели. По този начин самоуправлението не се нуждае от председател, а само от съдебен администратор и общо събрание и по този начин няма кой да носи отговорност. По този начин председателят не е нужен и можете да премахнете чл. 81, ал. 1, т. 1. Съдебният администратор е административен ръководител, организира работата на съдебните помощници, изготвя програмни решения и т.н., като смятам, че тези правомощия са много разширени. Поставям този проблем много сериозно и искам да попитам смятате ли, че един такъв служител, който е без мандат и ограничения, не е отговорен и не зависи както от председателя, така и от съдиите, може да бъде контролиран? Дори комисиите според мен са без контрол. Съдебният администратор може да прави каквото си иска и това може да създаде сериозни проблеми по организацията на работата на съдиите. Един съдия не може да изисква от съдебния администратор да се разпорежи да реши битов проблем и това го прави абсолютно безконтролен. Връзката между съдиите, председателя и съдебния администратор е загубена в този проект. Самоуправлението е важно, но трябва да се помисли точно за съдебния администратор и от реалната необходимост дали да има нужда от председател или не. В цял свят инвестират в ръководните кадри. Всеки ръководител има необходимост да се адаптира, да намери начин, по който да организира правилно бюджета, човешкия ресурс, да обсъди своите идеи за по-добро развитие. Всеки ръководител има необходимост от една година, за да има възможност да намери къде какво се прави, да разбере как да управлява човешкия ресурс. Следващата година той започва да експериментира и да търси баланс. С всеки един човек трябва да намери правилен, индивидуален подход, да добие умения в практиката. Голяма част от тези умения не са по рождение. На третата година той може да се почувства сигурен и способен за това и да търси положително развитие в определена посока. Оказва се, че ние сме част от проблемите в системата, които трябва да бъдат решени. И се цели да не бъдем ръководители два мандата. Ако смятате, че е така, тогава направете председател на 6 месеца, да правим експерименти и да избираме всеки желаещ, ако е прав като идеи и неговата идея да бъде приета и той да бъде избран. Защо трябва да бъде ограничаван председателят в мандата, като например един кмет не е ограничаван колко мандата може да бъде кмет. Министърът – също, депутатите – също. Явно проблемът се явява в ръководните кадри в

съдебната система и аз си мисля, че ние сме проблема. В момента има абсолютно демократични избори. Ако един човек е по-способен от друг, представя идеите си, те се приемат и той заема мястото на предходния. Но всички тези идеи в проекта до къде довеждат? С ограничаване правомощията на председателя може да изпаднем в колапс. Общото събрание не се ангажира с административна дейност и ограничаването на председателя ще доведе още повече до апатия, а впоследствие и до анархия. Не се забелязва ограничаване при ръководителите на прокуратурите. Не мислите, че ръководните кадри трябва да се губят, нали? Не смятам себе си за номенклатурчик. Може да съм заченат по време на социализма, но целият ми съзнателен живот е във времето на демокрацията и в никакъв случай не съм номенклатурчик.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Относно въпросите от двамата колеги. Самоуправлението и поставеният въпрос от г-н Калибацев за лидерството притеснява, че не се търси баланса на самоуправлението, а конкретно лице и начин на управление. Изграждането на кадри е действително сложно. Ние търсим баланса между самоуправление, лидерство и т.н. Въпросът е да поведеш, но да носиш и отговорност. Моля да чуем мнение и от колеги, които са редови съдии, за да не стане така, че само началници вземат думата. Да чуем мнението на всички.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Принципният въпрос е за съотношението между общото събрание и председателя. Ще съобразим конкретния текст относно функциите на общото събрание и председателите. Аз не бих описал нашия подход, че председателите са проблем, а недостатъчното участие на всички съдии в управлението. Така, както го описа г-н Калибацев, се вижда, че няма интерес от останалите, освен от председателя и затова е необходимо да променим нещата, така че повече съдии да участват. Правилно отбелязахте по отношение на прокуратурата. Съдиите не могат да имат началници в йерархична подчиненост и това е част от структурирането на независима система от съдилища. Възможно е да се окаже, че за съдиите в страната тези принципи, които се опитваме да предложим, не са приемливи. Но нека да не отписваме колективното вземане на решения, по този начин според мен няма анархия, а демокрацията е по-голямо участие на колектива, но ако това е неприемливо, то няма да се случи. Но

не всеки модел е толкова лош, нито означава, че лидерството е отричано. Идеята е председателите да мобилизират колегите си. Всеки вариант има своите позитиви и негативи, но това е логиката. Благодаря!

Г-ЖА МИГЛЕНА ТЯНКОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД ХАСКОВО:

Проблемите на софийските съдилища не са наши проблеми. Ние се виждаме ежедневно, ние комуникираме ежедневно, а не като софийския съд да не могат да се съберат. Цели се, явно, промяна в София, но техните проблеми не са наши. Благодаря!

Г-Н СТАНИСЛАВ ГЕОРГИЕВ – ЗАМ. - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АС ПЛОВДИВ:

Първо, въпросът е за ВСС и Инспектората. Да се сменя ВСС и съставът на Инспектората със застъпване на мандатите, като Конституционния съд. Така ще се запази натрупаният управленски опит и няма да се налага новоизбраните членове на Съвета и Инспектората да губят време да научават механизмите за управлението на съдебната власт. Запазване на натрупания управленски опит и надграждане.

Второ, предлагат се нови идеи за дейности в управлението на съдебната власт. Дали е направена сметка колко това ще струва, дали този ресурс е осигурен или остойностен. Това не зависи нито от съдиите, нито от съдебната власт като цяло. Трябва да има финансиране. Не сме убедени, че това може да бъде осигурено. Управлението на сградите като идея. Преди беше към Висшия съдебен съвет, мина към Министерството, сега пак се връща към ВСС. Но ако няма финансова обезпеченост, това е обречено още в самото начало. Ако няма ресурси, за какво говорим?

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Относно сградите, това е важна тема и бих искал да чуя повече по нея. Заварих управлението на сградите в едно неудовлетворително състояние. Усещам, че все едно е ставало въпрос за чужд интерес в периода, в който Министерството е оглавявало тези дейности. Не са били полагани достатъчно усилия в тази насока. Конкретното предложение дойде от депутати от Патриотичния фронт. Това беше техният пакет и не съм се противопоставял. Въпрос на преценка е кой работи по-добре. Оценката ми е, че ако отговоря министерството ще бъде по-добре, тъй като е извън системата и ще има арбитражна функция. Относно бюджета - пред нас предстоят разговори и дебати. Надявам се, че бюджетът няма да

спре изпълнението на програмата. Ние първо трябва да решим как искаме да изглежда системата, но това е важен приоритет и се надявам, че няма да се спре, но е въпрос на разговори, които предстоят.

ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОС ПЛОВДИВ:

Подкрепям мнението на съдия Георгиев относно недвижимите имоти. Когато тези функции бяха вменени на ВСС, всичко ставаше по-бързо. На втората седмица от направеното предложение се действаше – вземаха се мерки и имаше доклад за необходимостта от съответния ремонт. Още докато бях председател на Районен съд Пловдив, беше внесено предложение, входирано в Министерство на правосъдието, за ремонтване на покрива на архива на Районен съд Пловдив, защото когато вали, в архива е като водопад – има прояждане, имаме нарушаване на конструкцията, но до момента нямаме решение. Получихме уведомително писмо какво е планирано по отношение на нашите сгради и какво не е планирано. Ремонтът на покрива е отложен за по-добри времена. Ако се възстановят тези правомощия на ВСС, ще има бързина и оперативност и по-добро решение на проблемите.

По отношение темата за мандатите. Няма да се впускам в подробности. Аз съм един от председателите с повече от два мандата. Мисля, че вместо да се търсят варианти да се ограничават мандатите, трябва да се помисли и затова, че ще си играем на избори и ще създадем два властови центъра, като съдебният администратор ще бъде една нова номенклатура. Вместо това, според мен, трябва да се концентрираме в повече възможности за освобождаване на ръководители, които не са пригодни за тази работа и не си я вършат, както трябва. Да предвидим повече защитни механизми за отстраняване за тези ръководители, които не се справят със задълженията си.

Искам да обърна повече внимание на въвеждането на електронното правосъдие. Част от нещата са уредени и се прилагат. Написаното и разписано в Закона звучи много добре. Но, струва ми се, че отново впрягаме каруцата пред коня. Става въпрос за материалното осигуряване от ВСС. На практика, в момента всички работим с много остаряла техника. На места се работи с техника, която отдавна е за регионалния музей. Аз съм за електронното правосъдие с две ръце. Но трябва да се осигури съответно хардуер, софтуер, за да заработи то ефективно. В противен случай създаваме правила, без те да могат да функционират. В крайна сметка мисля, че имаше правила, които бяха приети, за финансова

обосновка на предложението, необходимите средства са доста и трябва да се набавят. Тези промени касаят и промени и в други закони и когато променяме закона, той трябва да има съотнесимост и към другите закони.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Искам да Ви уверя, че за електронното правосъдие е изготвена подробна пътна карта и е предвидено финансиране. В тази част притеснения не би трябвало да има. Една от първите мерки по реализацията на пътната карта ще бъде преглед на наличния хардуер и се надяваме, че в това отношение няма да бъдат създадени проблеми.

Г-Н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ:

Искам да уточня, че част от съдилищата работят в тази насока. В нашия съд, например, се сканира от две години и е създадена база данни на т.нар. електронни дела. Идеята е всичко, което го има в делото, да го има и в електронната папка. Там, където се работи в тази насока обаче, се работи в различни формати. Това ще създаде проблеми. Имаме проблеми в изключително различните подходи, в различни форми на отделните съдилища и в много от случаите начините, по които се работи, са несъвместими. Например, различни скорости, различни информационни системи, деловодни програми. Трябва да се види дали ще са съвместими със следствие, прокуратура, МВР, ДАНС, за да има обща свързаност.

Искам да отбележа и друго. Днес получихме писма от ръководителите на Съдебна охрана, с които ни уведомяват, че при тях ще има 10% съкращения. Във всички съдилища ще бъде намален ресурсът в тази насока. Ако това се случи, ще бъде намален и ресурсът в съдилищата и ще изпаднем в невъзможност да си вършим работата, защото те не само охраняват, но и конвоират лишени от свобода, връчват призовки, т.е. тяхната дейност е по-широка и това ще даде пряко отражение върху нашата правораздавателна работа. По този начин ще стигнем до състояние, в което част от делата ще се гледат много трудно. Евентуално това ще ни принуди да наемаме външни фирми за охрана, но няма как на тези фирми да се възложи да конвоират или да връчват призовки.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Искам да Ви уведомя, че това писмо са си позволили да го изпратят преждевременно. Това е една друга част от това, което правим. Нашата цел е по някакъв начин да прехвърлим проблема. Не ги възприемайте тези писма толкова сериозно. Действително, трябва да се направят 10-

процентни съкращения. Наясно сме, че ще се затрудни работата, а това не може да си го позволим. Имаме диалог и тези 10% съкращения ще бъдат в администрацията. Знаете, че главният прокурор сезира КС за намалението на бюджета и за невъзможността да се работи с този намален бюджет. Министерството също е в тежко положение, но сме наясно с това и ще се постареем тези съкращения в съдебна охрана да не се отразят на работата на съдилища.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Критиките Ви са градивни по отношение на ремонтите на сградите и ще помислим за връщане на правомощията относно ремонтите на ВСС. Предложението е обсъдено и се реагира. Сега отношението е като към нещо чуждо. Например в Карлово имаме разцепваща се сграда, сега идваме от Пещера – там положението не е по-добро. Поръчката е направена, а изпълнителят не работи. Затова смятаме, че връщането на правомощията на ВСС относно ремонтите на сградите е добър път, който е показал добра практика в миналото.

АСЕН ЦВЕТАНОВ – МЛАДШИ СЪДИЯ В ОКРЪЖЕН СЪД СТАРА ЗАГОРА:

Ще бъда кратък. Ще засегна два въпроса.

Първият е дали ВСС да бъде постоянно или непостоянно действащ орган или не. Мисля, че към настоящия момент, като постоянно действащ, той работи. За да бъде извършена промяна, следва да има аргументи в този смисъл. За непостоянно действащ ВСС ще трябва да се изгради аргументация. Ако не са постоянно действащи членовете на ВСС, те ще бъдат ангажирани, освен с дейността си като членове на ВСС, и с пряката си правораздавателна работа. Няма да имат възможност и време да се запознаят с предложенията, за които трябва да гласуват. Отиват на комисия, коментират, вдигат ръка незапознати. Т.е., при непостоянно действащ орган, членовете на ВСС ще бъдат също и редови съдии и няма да имат време и възможност да се запознаят с дейността на ВСС. Абсурдно е да се взимат решения, без да бъдат предварително запознати, а просто ще вдигат ръка, за да гласуват. Второ - те работят със съдии и прокурори и, например, един съдия, ако чете оправдателна присъда и този прокурор трябва да вземе становище относно работата на този съдия? Като член на комисия на него ще му е нужно близо година, за да навлезе в работата, в конкретните задачи и евентуално да си свърши работата и да се

командирова за един ден, според мен, е несериозно. Може да се помисли за постоянно действащи членове по места.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Във ВКС разисквахме тази тема. Отношението на постоянно действащите комисии също се дебатира. Искам да уточня, че се мисли също за членове на ВСС на действащи адвокати.

Г-Н ЛЮБЕН ХАДЖИИВАНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД СМОЛЯН:

В подкрепа на колегата ще кажа, че наблюдавам една еволюция от непостоянно действащ ВСС през постоянно действащ ВСС до полупостоянно действащ ВСС. Помислете като член на ВСС и като редови съдия в окръжен съд какъв ще е процентът на натоварване. Как ще стане този човек като съдия, като член на ВСС и трето като професионалист да се изгражда. Каква ще бъде ефективността на този човек, първо, като действащ съдия, второ, като действащ член на ВСС, и, трето, като професионалист, който трябва да се усъвършенства? Той ще бъде в постоянен конфликт поради тези си качества. Подкрепям несъвместимостта между качествата на член на съвета и редови съдия.

Г-Н ДИМИТЪР УЗУНОВ – ЧЛЕН НА ВСС:

Колегата Асен Цветанов е прав, че може да се получи разширено влияние на представителите. Какво ще стане, ако един адвокат е и член на съвета и ако съдията постанови акт, който не удовлетворява прокурора и адвоката, които, примерно, също са членове на съвета и са в една комисия? Сега, например, от Благоевградски район сме 7 – 8 души.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Включването на прокурорите в този разговор като че ли не отчита предложението да разделим дейността на прокурори и съдии. Вашите представителите ще избират хората пряко. На следващо място, идеята е членовете на ВСС да не се откъсват от работата си и да се развиват като професионалисти. Темата за постоянно действащ ВСС и непостоянно действащ ВСС е важна, но според мен е погрешно формулирана. Логиката при непостоянно действащия ВСС е както при борда на една голяма компания, да не се затъва в определена материя и тематика. Отделно задължителната динамика е част от проблематиката. Връщането към колегите може да се разглежда като постоянен коректив. Но, пак казвам, тази тема е погрешно формулиране на въпроса. Проблемът е колко е

силна връзката между ВСС и хората, между които работят. Но ще се постигне една гъвкавост. Понякога става голяма драма кой в каква комисия ще заседава. Това може да се избегне. Не твърдя, че сме намерили най-добрия баланс.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Имате един съдия и член на ВСС. Като член на ВСС, той трябва да взима решения, участвайки в дейността на колективния орган, в общото събрание и смятам, че това ще влияе върху кадровата политика.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Когато номинацията идва от член на ВСС, не възпроизвежда ли същия проблем?

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ ОКРЪЖЕН СЪД ПАЗАРДЖИК:

Първото нещо, което ни смущава, това е написаното за избора на ВСС. Не зная дали някак си визуално си представяте 2500 човека да гласуват в един ден. Този процес няма да приключи в рамките на един ден. В същото време даваме дежурства, насрочваме заседания и вършим и други дейности в съда. За да проведем този избор, ще е нужно една седмица време. Трябва да се разпусне съдебната власт за това време. Ще Ви помоля внимателно това да го обсъдите. Може да се помисли този избор да става по електронен път и второ, както при изборите за парламент, може да има изборни секции в съдилищата, където да упражняят правото си на глас. При последния избор гласуването продължи 40 часа например. Това беше едно кошмарно гласуване! Какво означава Министърът на правосъдието да има право на съвещателен глас в съдийската колегия и да участва в обсъждането на въпросите и да гласува също? Прецизирано ли е това правомощие? Ако тълкуваме Закона, не го правим правилно. Тази независимост, за която се борим, е факт или не. Редно и правилно е да говорим за намеса на политическата власт в съдебната. Според мен, МП няма работа в съдебната власт. Най-важна за нас е да сме независими. Трябва да се борите основно за това.

Другото, което тревожи колегите, е относно новата глава за установяване на конфликт на интереси. Вие имате вероятно достатъчно аргументи. Но в тази държава има вече толкова много комисии, бюра към парламента, Сметната палата и т.н., които се грижат да установят налице ли са нарушения на магистратите. Бойко Рашков също създава актове и

това означава една власт, която да сочи с пръст магистратите и да казва „ти си престъпник и ще те следим не само с 5-те контролиращи органи, а и с още един“ и по този начин властта да контролира. Искам да попитам къде е функцията на Инспектората, който трябва да има контрол върху магистратската дейност, да поощрява, да награждава. Това вече го няма. Гледа се само за нарушаване на правилата, а поощряването, награждаването, израстване в йерархията? Как, когато спазваме правилата и си гледаме работата, ще бъдем поощрени. Инспекторатът трябва да следи за нашите нарушения.

Относно текстовете, които касаят както членовете на ВСС, така и съдията – индивидуални планове за развитие. Не знам от къде се е появило това, но, според мен, не е обяснено какъв е този индивидуален план за развитие. Ние, за да работим, сме длъжни да се развиваме и ако кажа, че догодина ще стана член на ВСС, ще науча два езика, тъй като повечето от нас не владеят чужди езици, в индивидуалния план ли да го включва. Мисля, че няма аргументи за нуждата от това нещо. Нашата професия е творческа, нашето развитие е задължително.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Става дума за интегритета на магистрата – да го отличаваме от държавните служители мисля, че не бива.

Г-ЖА МИГЛЕНА ТЯНКОВА:

Ние сме за това всеки да има право на глас. Членовете на постоянните комисии трябва да бъдат компенсирани. Мисля, че със създаването на още комисии и колегии, ние увеличаваме бюрократщината все повече и повече. Важният въпрос е какви са членовете на ВСС. Съветът трябва да бъде постоянно действащ, а не компенсиран с постоянни комисии.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Относно индивидуалните планове за развитие, те се предвиждат за младшите съдии и за атестирането им, при нужда съдията да го поиска. Не е задължително един съдия да има такъв индивидуален план.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА:

Не става ясно и за атестациите. Какво се случва с тези атестации, до кога ще ни атестират? Тежестта им е като основен критерий за

израстването. Нека да се правят до навършването на 15 години стаж и след това да престанат.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Мисля, че това е нужно като критерий за израстване, за поощрения.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА:

Например, един съдия има за цел цял живот да бъде районен съдия и той си върши много добре работата. Кой го отчита това? Помислете върху това. Само йерархическото израстване не е критерий.

Г-Н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ:

Преди няколко месеца, може би два – три месеца, имаше германски експерти и лектори в Пловдив и представиха презентация за немския модел. При този модел има едно атестиране, за несменяемост, и евентуално след това по необходимост, при нарушение или констатирана слаба работа. Кому е нужно през четири години да се върти тази процедура. Според мен трябва да има такова само при необходимост. Тези атестации отнемат и много кадрови ресурс. Ние сме от атестиране в атестиране. Преди 10 дни приключи атестирането на няколко съдии. Ами ние отделяме около десет служителя, отклоняваме ги от пряката им дейност, да ровят по дела за статистика. Ние не водим статистика за всичко онова, което се изисква, и всички данни се установяват ръчно. Затова Ви моля това се помисли и, ако няма слабост при работата на даден съдия, да няма атестации. Това е огромен ресурс, който хабим напразно.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Отстраняването от длъжност е по-тежко наказание от уволнение, тъй като е без срок и този човек 2-3 години не може да работи нищо друго. Хората, които са номинирани за членове на ВСС, касае нас, а не Министерство на правосъдието. Това е в интерес на цялата съдебна система. Във Върховния касационен съд колегите разшириха темата дали не трябва в тази квота от 6 съдии да има различни съдии, да има от Варна, Бургас, Пловдив, София, мъже, жени – съдиите трябва да го определят това нещо. Хората са определящи, баланса, самоуправлението, лидерството, отговорността.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Ще мислим за някакво разреждане на атестирането. За да се сложи край на това, то системата трябва да е с висок престиж и селекция до

вътрешно развитие. В една система, която се ползва с високо престиж, високо обществено доверие и естествено вътрешно професионално развитие, атестирането е най-логично да бъде по този начин. Трябва да се търси баланс. За атестирането по този начин, който се предлага, не съм сигурен в това положение едва ли е относимо към тази система. В Америка няма нито едно атестиране и никой не отчита качеството на работа на съдиите. Това, което ние предлагаме, е концентрирано в Инспектората. Това е целта ни. Ще гледаме пак текстовете. Логично е доколко ще се правят проверки и съответно за конфликт на интереси в съдебната власт. При подаване на декларации пред ВСС или Инспектората, да се правят проверки при съмнение, евентуално да се налага дисциплинарна отговорност.

Г-Н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ: Ще станем толкова независими! То нищо няма да зависи от нас.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ: Това, което ние предвиждаме, е изключване на всички останали органи и концентриране на цялата тази дейност в Инспектората.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СТЕФАНОВА: Това никъде не е разписано.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ: Ако текстовете не са ясни, ще ги гледаме пак. Логиката е следната: доколкото ще се прави проверка на имущество или средства, подаването на декларация при проверките ще става пред ВСС и Инспектората. И, естествено, когато се налага, сезиране на дисциплинарен орган. Това ще се осъществява от ВСС.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА:

Това няма ли да породи упреци от страна на обществото, че ние сами се проверяваме?

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Имаме състав на Инспектората, който е избран от Народното събрание. Проверките ще засягат конкретни дела. С г-жа Кунева сме говорили да прокараме външен одит на проверките, дали се спазва методиката, за да няма избирателност. Това ще повдига много по-малко проблеми. Няма да скрия, че за това спорихме с г-жа Кунева. Предвижда се да се следи дали проверяващият спазва в еднаква степен методиката, за да няма избирателност.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА:

В тази част ме смущава кои имущества трябва да декларираме. Ако имам подарък над 500 лв., например кола, къде ще я вменя, ще се изисква ли касова бележка например за подарък? Моят любим може да ми подари кола за 120 000 лева. Ние носим отговорност за тези неща. Какво точно трябва да се декларира.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Тези разпоредби повдигат въпроси. Но за много обстоятелства, които се декларират, имаме отказ на ВСС да прави проверки. Това са очевидни проблеми и ситуации без реакции. Част от обстоятелствата в декларациите не са публични. Това, което добавяме за база, не се публикува. Когато пишете становищата си, дайте ни конкретни коментари. Идеята беше да се добавят някои неща, но да не се публикуват. Органът може да провери.

Г-Н ЖИВКО ЖЕЛЕВ – СЪДИЯ В РАЙОНЕН СЪД СТАРА ЗАГОРА:

Разпоредбата на чл. 235 не се променя. Моята забележка е във връзка с комисиите по чл. 37. Забележете, по чл. 37 членове на тези комисии са съдии с ранг или на длъжност съдии от ВКС и ВАС. При липса на промяна, съдии от РС София могат да придобият ранг „съдия във ВКС“, но това не важи за всички останали съдии. Но те ще бъдат членове на тези комисии, защото те са с един ранг напред от нас. Тази разпоредба ме смущава. Натоварването в СРС е факт, който никой не отрича, но може да се помисли за компенсиране по друг начин.

Г-Н СТРАТИМИР ДИМИТРОВ – СЪДИЯ В ОКРЪЖЕН СЪД ХАСКОВО:

Има нужда да се обърне към хората пред нас и да напомня отново, че проблемите на съдилищата в София не са наши проблеми. Ние имаме различна натовареност, различен процент на дела с обществен интерес. Да сте чули в района на Апелативен съд Пловдив за скандал със случайното разпределение на дела. Този проблем е забравен за нас, той не съществува. Това на нас ни е вече досадно да го слушаме. Ние имаме доверие в хората си и в програмата. Проблемът с натовареността рефлектира върху решаването на делата. 80 – 90 % от делата в нашия апелативен район се решават в срок. Предполагам, че такива са резултатите на останалите апелативни райони. Омръзна ми да слушам, че съдебната система работи мудно. Тази програма се въведе, за да осигури равномерно натоварване на съдиите, а не за нагласяване на докладчици. Да си премина към моя проблем и той е проблемът със запушването на

системата. Запушване на системата означава изчерпване за кариерното развитие и израстване. Преди 10-тина години щедро се отпускаха прекалено много бройки. Преди 10-тина години всички видяхме, че една стена е напукана и ще падне. И тя падна след 10 години. Във ВСС се действаше с мисъл за това те да работят по този въпрос с избирателно запушване на системата и това води до професионална деградация. Смисъл от постоянно действащ ВСС има и той е да работи по този въпрос с избягване на запушването на системата. Виждам колеги със 7-8 години стаж, работят по-добре от тези с 12-14 години стаж. Трябва да се работи така, че с всеки следващ ден да си по-добър от вчера. При районните съдии с 15 г. стаж следваща бройка се освобождава след 3 години. Преди 10 г. съществуваше един безнравствен ВСС, всеки член си назначаваше деца, роднини, което имаше обществен отзвук и тогава се въведе конкурсното начало набързо, благодарение на което хората не могат да се разменят. Съдии от Харманли и Свиленград не могат да се разменят. И защо – за да продължат да плащат пътни, които не им се възстановяват. Апелирам да се преосмисли конкурсното начало. За първоначално назначаване в системата за младши съдии, за първоначално назначаване в районен съд, районна прокуратура и административен съд - да. За тези 10 години кой пожела да стане върховен съдия, учен или юрист във ВКС?

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Дали не е уместно да се фиксира два пъти в годината да се провеждат конкурси? Към месец февруари и към м. септември. Така всеки ръководител ще може да планира какви бройки ще има. Класирането да е до определена бройка, а другите да изчакват. Голяма част от проблемите са във връзка с демотивацията.

Г-Н НЕСТОР СПАСОВ – СЪДИЯ В АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Относно декларациите, които се подават пред Инспектората по чл. 175б, според мен там има много неясноти. В т. 7 примерно, за дарение над 500 лв. Къде са се декларира? Каква Ви е идеята за дарение? След което, изведнъж става реч за възможни симулативни сделки. Какво точно се има предвид?

Г-Н ПЕТКО ПЕТКОВ – ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО:

Подаръци и услуги, които са получени – говорим за случаите, ако купиш кола от 100 000 лева за 2000 лева. Трябва да се установи разликата

на всяко едно от обстоятелствата. Ако купиш под пазарната стойност е симулация впоследствие. Не всяко обстоятелство обаче ще има надежден начин за проверка. Ще продължим да мислим в тази връзка.

Г-ЖА ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА:

Предлагам подаръците измежду роднини да ги изключите.

Г-Н НЕСТОР СПАСОВ:

Декларациите за обстоятелствата на член на семейството, например договори за правна помощ, трябва ли да се вписват. Съпругата ми е адвокат и трябва ли да ги декларира?

Г-Н ПЕТКО ПЕТКОВ:

Има се предвид, ако, например, клиентелата на съпругата, която е адвокат, рязко тръгва нагоре и трябва да се установи дали не е във връзка с работата на съпруга ѝ.

Г-Н НЕСТОР СПАСОВ:

Има много неясни неща относно командироването, а по-точно командироването от общото събрание на по-горния съд. Не е ли по-удачно това да става на база поредността от конкурсите.

Г-Н ПЕТКО ПЕТКОВ:

Това беше един от вариантите. Но някои от колегите изразиха мнение, че, ако от последния конкурс е минало много време и сме пропуснали хора, които не са се явили, то по-справедливо е общото събрание на горния съд е по-добре да извършва това. Винаги съдиите от по-горния съд имат много добри наблюдения от начина, по който работят съдиите от по-долната инстанция. Събеседването отпада.

Г-Н НЕСТОР СПАСОВ:

По-добре е общото събрание на горния съд да има дейно участие в конкурсите по повишаване.

Г-Н ПЕТКО ПЕТКОВ:

Всички сме наясно, че времето на разширяване на броя на магистратите отмина. Ще има промени в начина, по който ще се случват конкурсите. Ясно е, че не всеки ще успее да стигне до ВКС.

Чл. 234, ал. 2 – „възнаграждението на съдии, прокурори или следователи, повишени в по-горен ранг, се определя от пленума на Висшия съдебен съвет като процент от основното възнаграждение за

заемане на съответната по-висока длъжност, който не може да бъде повече от 90 на сто” стимулира и ще подпомогне кариерното израстване в длъжност.

Г-Н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ:

Декларациите по чл. 175, б т. 7 – относно договори по време на заеманата длъжност. За какви договори става въпрос по процедури по ЗОП? Има уникално дублиране на функциите в различните органи спрямо магистратите – данъчни проверки, разследващи органи за престъпления по НК, има специално звено в ДАНС, прокуратура, полиция, борба с корупцията, проекто-закона на г-жа Кунева, Сметна палата и т.н. Ние навсякъде сме включени. Трябва да има само една комисия с такива правомощия и всичко това да е на едно място. Като се замисля, има хора, които трябва 1 месец да пишат декларации. Също има и проблем при процедурата на избор на председатели, а именно такава да не се провежда при наличие на анонимен сигнал, при сигнал съдията се отстранява от делото и т.н. Законът предвижда делата да се разпределят на случаен принцип, но при исковите молби може да се внасят толкова искони, колкото иска, след това оттеглят всички с изключение на тази, която се е паднала на точния съдия. Това е вътрешноведомствена полиция. Въвеждаме и нова декларация и не знам какво трябва да декларираме. Не че ще провеждаме такива процедури, защото тях ще ги правят съдебните администратори. В крайна сметка, нека има такъв орган, но всичко да се концентрира в една комисия.

Г-Н ПЕТКО ПЕТКОВ:

Съжалявам, че не се разбира, явно не сте внимавали и прочели. Мястото ще бъде едно единствено, уредено с § 186 и 187 и в ЗПУКИ Мястото за конфликт на интереси е едно единствено. Същото е и със закона на г-жа Кунева. Имотни проверки ще има. С оглед гаранциите за независимост, проверките ще са вътре в рамките на съдебната власт, но сме отворени за предложения.

ИГНАТ КОЛЧЕВ:

Имаме опасения, че в така наречените непривлекателни райони, като Мадан, Златоград, Чепеларе, намаляване на бройките за първоначално назначаване от 20 на сто до 10 на сто е опасно. За тези райони няма желаещи. Хората бягат в Пловдив, София, Варна, Бургас. Така намаляването на процента за външни конкурси и този чрез жребий ще

създаде по-големи проблеми в тези окръзи. Считам, че е редно тези райони да бъдат обект на специална уредба, да се въведат локални конкурси.

Г-ЖА ЦВЕТЕЛИНА ГЕОРГИЕВА – СЪДИЯ В ОКРЪЖЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Общото събрание в Окръжен съд Пловдив е от 67 съдии с младшите. В търговско отделение има 8 съдии в това събрание и ние нямаме никакъв шанс например да си изберем зам.-председател, а евентуално останалите отделения ще ни изберат такъв. Моля не внасяйте смут при съдиите. В близките години съставът на търговско отделение не е променен, постигнат е крехък баланс. Може да се стигне до там, че да се предложи на общото събрание някой, който не работи и да се изпокараме. Ще се изпокарат съдиите кой и защо го е предложил. Осигурете мир и спокойствие на съдиите, за да си гледат работата. Допълнителното натоварване с общото събрание - кажете ни откъде да го откраднем това време. Ако едно отделение в София е от 20 човека и има достатъчно хора – и с кого да си скаран, и с кого да си говориш, при нас това не е така. Съдиите трябва да си говорят.

Относно Инспектората – разликата в мандатите на главния инспектор – 5 години, и останалите – 4 години. Да разбирам ли, че идва нов главен инспектор, прави нова методика. Инспекторът 4 години работи по една методика, идва нов инспектор и методиката се променя.

Относно участието в конкурсите за младшите съдии имаме казус гражданско-правен. Проверяването е изключително субективно и оценката също. При всеки двама проверяващи имаме различни оценки. Понякога разликите са толкова големи, че арбитърът е в невъзможност да постави оценката. Предлагам есето да отпадне, поради липса на компетентност на магистратите. Според мен тестът е по-удачен. Също трябва да има и Право на ЕС, тъй като това не се знае, включително и от кандидати за съдебни помощници.

Г-Н СЕВДАЛИН БОЖИКОВ – СЪДИЯ В АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Искам да взема следното становище: първо, според мен трябва максимално да се ограничат препратки към подзаконови нормативни актове, тъй като според мен те се променят много бързо и конюнктурно.

Второ, съдебната реформа не е само промяна в ЗСВ. Създава се впечатление в публичното пространство, че съдебната реформа започва и завършва със ЗСВ. След като има идея за реално провеждане на съдебна реформа, нека набележим какво ще обхваща тя и на обществото да бъде

ясно, че това е процес, а не съдебен акт. Качеството на магистратите зависи и от досъдебното производство. Политиците трябва да приемат това нещо. Трябва да се набележат етапите на реформата. Това не е във функциите на една партия и на един мандат.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Във всяко свое изказване казвам точно това. Получава се изкривяване в общественото пространство. Имаме стратегия за 7 години и сме набелязали и много други мерки. Но казаното от г-н Божигов го казвам всеки път.

Г-ЖА МИГЛЕНА ТЯНКОВА:

Предлагам отпадане на есетата и да има само тест – разпоредбата на чл. 183 и чл. 184. Чл. 183, ал. 2 „В зависимост от конкурсната материя и броя на кандидатите съответната колегия на Висшият съдебен съвет може да привлече и други членове на комисията извън определената ротация от списък със съдии, приет от Общото събрание на съответната колегия на Върховния касационен съд.“ ВАС къде е? ВКС ли ще одобрява? Същото е и за повишаване. Чл. 188 го подкрепяме.

Чл. 189, ал. 2 – „Повишаването в длъжност е преминаване на по-висока по степен длъжност в същия орган на съдебната власт.“ - как е дадена дефиницията на повишаване в длъжност? Иска тълкуване. Същото е и с чл. 189, ал. 6.

Относно преместването – данни за осъществяването, критерии за кандидата, причини и по този начин се елиминират професионалните качества.

Чл. 189 ал. 4 – „Преминаването на съдията на длъжност прокурор или следовател, на прокурора – на длъжност съдия, а на следователя – на длъжност съдия, става по реда за първоначално назначаване.“ – това означава да се явява на конкурс.

Чл. 193 а - „Съдии, прокурори и следователи с увреждания, както и съдии, прокурори и следователи, когато член на семейството им е с увреждания, се преместват по тяхно искане с решение на съответната Колегия на Висшия съдебен съвет, когато е налице такова предписание на здравните органи, в 30-дневен срок от издаване на предписанието без провеждане на конкурс.

(2) Предписанието на здравните органи е задължително за органа по назначаването.“ - да отпадне – това е становището на колегите, а относно предписанието на здравните органи да е задължително смятам, че ще има злоупотреби.

Чл. 192, ал. 1 последното изречение: „Комисията може да направи и своя проверка, ако кандидатът не е атестиран или проверяван в продължение на една година преди кандидатстването.“ Според мен това е много субективно. Също и относно да няма нотариална заверка на документите - да не се допуска и да отпадне. В момента не изразявам лично мнение. Говоря от името на колегите.

Г-ЖА ЕКАТЕРИНА РОГЛЕКОВА – СЪДИЯ В РАЙОНЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Чл. 191а, ал. 4 – „Заетите длъжности поради преместване се изключват от обявените, а освободените длъжности поради преместване се обявяват за заемане чрез конкурс.“ – означава ли, че първо се заемат местата по хоризонтала по преместване и останалите бройки за повишаване?

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Относно есето - не става дума за художествените качества на кандидата, а да се използва като помощни материали при събеседването. Да се поставят кандидатите в еднакви условия и есето да няма тежест в оценяването, а да се видят уменията му да се аргументира по широк кръг въпроси. Есето дава възможност да се запознае комисията с уменията за писмено изразяване на кандидата. Съвсем не е без значение това, а да е помощен материал при оценяването. Това не е толкова лоша идея. Това се прилага и в европейските държави. Във Франция, например, има самостоятелна оценка. Ние не предвиждаме такава. Но все пак в тази професия писменото изразяване не е маловажно, а не само познаването на закона. Писмената работа не е излишна и вредна. Същите въпроси, по усмотрение на комисията, и сега могат да бъдат задавани. Те могат да бъдат задавани в писмена форма. Ще съобразим забележката Ви.

Г-ЖА РУМЯНА ПАНАЙОТОВА – СЪДИЯ В ОКРЪЖЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Искам да повдигна въпроса за изменението на Закона в частта с придобиване на юридическа правоспособност. Този стаж да не е само в съда. Ако има стажант-юристи и не могат да намерят къде да го проведат този стаж, какво става? Излишен е практико-теоретичният изпит. Смятам, че устният е достатъчен. Съдебните кандидати са преминали 3 държавни изпита.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Само държавните изпити не вършат добра работа. Знаете, че има значение в кой университет е завършил кандидата. Предлагаме да има единен държавен изпит и смятаме, че предложената форма за теоретико-практичен изпит е сериозна. Миналата година са се явили 2000 души. Не са успели до вземат изпита по-малко от 1 %. Ако някъде не се сложи филтър, това звучи несериозно. Ако имаш диплома, но нямаш правоспособност, се създава възможност всеки завършил университета да практикува. Идеята е съдилищата да си подбират кандидатите – толкова, на колкото могат да обърнат внимание. Това е част от конкуренцията. Като се види успеваемостта, ще пращаме сигнал на някои факултети, че техните възпитаници не се справят много добре. Идеята е това да се уреди с подзаконов нормативен акт.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Имаме 11 ВУЗ-а. За никого не е тайна, че те не дават едно и също образование. Идеята за единен държавен изпит я споделям. Важно е да има изпит, който да отсява качеството от недоброто качество. Идеята за единен държавен изпит като цяло е да бъде той по-сложен и тежък, защото в съдебната зала се явяват много адвокати, о това са хора, които в съдебната зала се срещат с Вас и защитават интересите на хората.

ИВАН КАЛИБАЦЕВ:

Чл. 186а, ал. 7 – „На незаетите места от кандидати за първоначално назначаване се назначават кандидати от класираните за повишение.“ Тук според мен се получава смесване на двата конкурса.

Чл. 193, ал. 5 – „На незаетите места от кандидати за повишение се назначават кандидати от класираните за първоначално назначаване.“ – отново се предвижда този вариант, а именно хората, които кандидатстват за повишаване да са игнорирани от други, за първоначално назначаване. Ограничаване само на първоинстанционните съдилища – районен съд, административен съд – да външни кандидати. Кариерното израстване наистина се спъва.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Според мен да се ограничат конкурсите за първа инстанция, трябва да се запази ограничаване на възможността и по-нагоре да влизат в системата. На много места тези външни назначения ги има и на последна

инстанция. Да се направи допитване и до ВКС конкурсите да се отнасят и за тях. Ще продължим обсъждането по този въпрос.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Колеги да се ориентираме към приключване.

Г-ЖА ХРИСТИНА ВЪЛЧАНОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД РАДНЕВО:

Относно самоуправлението на малките съдилища – чл. 79 ЗСВ – „Когато броят на съдиите е по-малък от трима, те участват в общото събрание на друг районен съд от същия съдебен район, определен от председателя на окръжния съд.“ Мисля, че не удачно, тъй като всеки председател и съдия си познава проблемите и да занимава останалите с това не е нужно. Освен това е загуба и на капацитет, на време и средства.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Това е част от динамиката и искам да чуем вашите мнения. Идеята за колективно вземане на решения е проблемна. На територията на страната има голямо количество много малки съдилища. От друга страна, само заради това, че има съдилища с по 1 или двама съдии, големите съдилища да нямат съдийско самоуправление не е справедливо. Права сте, има го този проблем. Съдилищата от по един или двама съдии нямат съдебно самоуправление. Права сте за това и ще го помислим. Идеята е за общо взимане на решения на не толкова големи и различни проблеми. Това е въпрос на баланс. Ще следим гледната Ви точка и да стигнем до преобладаващо мнение. Не твърдя, че предложеното е крайна точка. Това е отправна точка. Пишете в становищата си как би било работещо. Това за мира и спокойствието наистина го чуваме. Ще трябва да търсим някакъв баланс. Тук сме при вас. Ще отидем и на други места, ще видим как ще се оформят мненията.

Г-ЖА МИГЛЕНА ТЯНКОВА:

Чл. 310, ал. 6 – „Дисциплинарно производство не се образува, когато са изтекли десет години от извършване на нарушението.“ Какво налага това да се въведе и каква друга професия има такава давност на нарушението? Това е унижително. Да се помисли върху този текст.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Колеги, тъй като не виждам повече вдигнати ръце, предлагам да се ориентираме към приключване. Благодаря на всички Вас, които отделихте

този петък да бъдете тук. Благодаря за активното Ви участие. Това е първата среща и благодаря за участието Ви. Очакваме Вашите становища. Благодаря на Министъра, на Заместник-министъра. Благодаря за Вашата активност.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Благодаря на всички за отделеното време. Ще помоля протоколът да ни бъде предоставен. Очаквам становището Ви какво да се промени и добави. Искам да Ви уверя, че се отнасяме сериозно към това и не гледаме на него като нещо формално. Крайният вариант на закона ще бъде резултат от много разговори и срещи. Ще чуем всички. Благодарен съм Ви за становищата и мненията. Благодаря Ви!

Г-ЖА МАГДАЛИНА ИВАНОВА:

Благодаря на всички за изключителната активност. Благодаря на Министъра на правосъдието, Заместник-министъра на правосъдието, членовете на ВСС - за тяхното внимание и търпение! Всички съдии, които имаха съмнения, че ще бъдат чути и затова не са дошли на тази среща, се надявам да бъдат опровергани от Вас, господин Министър.

Събранието се закри в 17:15 ч.

ПРОТОКОЛИСТИ:

1.
/Н. Богданова/
2.
/М. Ганева/